

nerne og de private er lige saa stærkt interesserede i Rotternes Udryddelse, men efter min Mening er den Udgift, Staten her faar, forholdsvis meget ringe, om den end er forhøjet fra 30 000 til 40 000 Kr. Saa vidt jeg har forstaaet, er Beløbet heller ikke tænkt anvendt til Støtte for Kommunerne, men til Støtte for Udryddelsen af Rotter i Statens Ejendomme. Et Beløb, som skulde betyde noget, maatte selvfølgelig være betydeligt større, men for Øjeblikket maa vi jo alle spare og være ømme overfor Statskassen og ikke angribe den mere end højst nødvendigt. Jeg kunde altsaa meget have ønsket, at man havde ansat en Konsulent, som var Ekspert paa dette Omraade; en saadan Mand vilde sikkert have kunnet gøre Nytte, medens nu hver enkelt Kommune maa arbejde, som den bedst kan, det gælder saa om at finde det bedste Middel. I den Kommune, hvor jeg er fra, har jeg haft den store Ære at være Medlem af et saadant Rotteudvalg, og vi har med mere eller mindre Held forsøgt forskellige Midler: Præmier o. s. v. Nu staar man saaledes, at man kan gøre, hvad man vil, og jeg kan godt tænke mig, at man i Kommunerne vil gaa frem paa forskellig Maade. Jeg mener, som sagt, det vilde have været heldigt at have en Mand, som kunde give Kommunerne Anvisning paa den virksomste Fremgangsmaade.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Holdgaard: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til Vedtagelse. Af de Ordførelser, der er holdte, forstaaer man, at det tilfredsstiller saa at sige ingen, men det maa dog være en Glæde for den højtærede Minister, at man alligevel slutter med at anbefale det. Ganske vist har man fra en enkelt Side ønsket en lille Ændring.

Det, der særlig har været Uenighed om, ogsaa i Folketinget, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Udryddelsen bør gøres obligatorisk eller ej. Det kom særlig frem i de Udtalelser, der fremsattes af det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) og det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller). Jeg tror dog, at Rigsdagen, som Forholdene ligger, idet den store Part af Landkommunerne er imod, at Udryddelsen gøres obligatorisk, ikke vil faa nogen Fornøjelse af at vedtage en saadan Bestemmelse, jeg tror heller ikke, det vilde være klogt. Jeg mener, det er fornuftigt, at Lovforslaget affattes,

som det er affattet. Det paabyder de store Købstæder, hvor Rotteplagen er særlig slem, at drage Omsorg for en rationel Udryddelse, og naar samtlige Kommuner i det øvrige Land er berettigede til at yde Tilskud til Udryddelse af Rotter, er det efter min Mening alt, hvad man kan forlange.

Hermed kan jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan i det hele taget takke for den Venlighed, hvormed Lovforslaget er modtaget. Den ærede sidste Taler udtalte, at Lovforslaget neppe tilfredsstillede nogen; jeg vil hellere sige, at det tilfredsstiller ikke nogen *helt*. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hvis jeg var kommet med et Lovforslag, der tilfredsstillede nogen helt, var Resultatet blevet — i Overensstemmelse med, hvad der tidligere har været Tilfældet, naar dette Spørgsmaal har været behandlet paa Rigsdagen —, at der ingen Lov var kommet ud af det, og da jeg interesserer mig meget stærkt for, at der denne Gang maa blive en Lov ud af det, har jeg ment det rigtigt at forme Lovforslaget saaledes, som det er sket.

Det ærede 2det landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) talte om Forholdene i Frihavnen. Det ærede Medlem har jo tidligere vist sin Interesse for dette Spørgsmaal og ud fra sin Sagkundskab talt derom til Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at det ærede Medlems tidligere Udtalelser har bevirket Fremskridt derude — jeg har set offentlig fremdraget, at der er sket saadanne Fremskridt. Det ærede Medlem har imidlertid Ret i, at dette ikke er tilstrækkeligt, men at det er en Hovedbetingelse, at der holdes Orden og Renlighed omkring ved alle Ejendomme i større Udstrækning end nu. Men et andet Hovedpunkt er efter min Mening det, at der virkelig sker en Udryddelseskrig mod Rotterne. Jeg tror ikke, man naar tilstrækkelig langt frem selv ved den bedste Orden og Renlighed. Der vil altid være saa mange Smuthuller for Rotterne, at det bliver nødvendigt tillige at føre en virkelig Udryddelseskrig.

Det fremgaar jo af det Lovforslag, jeg har fremsat, at jeg ikke deler de Betæneligheder, som det ærede Medlem nærer med Hensyn til Bestemmelserne i § 1, 2det og 3die Stykke. Grundejerne vil sikkert ligesom tidligere vise al mulig Interesse for, at denne Udryddelseskrig kan